

Η επίλυση του αρδευτικού προβλήματος στη Θεσσαλία
στα χέρια των Αγροτών
(Κώστας Γκούμας, Γεωπόνος)

Μεγάλη η συζήτηση για τα νερά στο Θεσσαλικό κάμπο εδώ και πολλά χρόνια. Είναι αρκετά για τις αρδευτικές ανάγκες ; Πως μπορούμε να εξασφαλίσουμε περισσότερα ; Να έρθει η όχι νερό από τον Αχελώο ; και άλλα πολλά. Μετά από εμπειρία και συζητήσεις πολλών δεκαετιών, ένα είναι βέβαιο, ότι δεν έχουμε συνειδητοποιήσει σε βάθος τον κίνδυνο που απειλεί τους υπόγειους υδροφορείς που μας τροφοδοτούν. Το 70% των εκτάσεων αρδεύονται από 30.000 και πλέον γεωτρήσεις. Ειδικά οι αρμόδιοι (σε όλα τα επίπεδα) ως απλοί παρατηρητές αφήνουν την κατάσταση να εξελίσσεται, κλείνοντας τα αυτιά τους στις επισημάνσεις των ειδικών επιστημόνων. Εύστοχα ένας Πανεπιστημιακός παρομοίασε τα υπόγεια νερά σαν μία τράπεζα όπου γίνονται ελάχιστες καταθέσεις (επίκαιρη παρομοίωση), ενώ οι πελάτες της κάνουν όλο και περισσότερες αναλήψεις ! Έχει άραγε μέλλον μία τέτοια πρακτική ; Προφανώς όχι. Συνεπώς ας σκεφθούμε όλοι πιο σοβαρά.

Η Πολιτεία να θεσπίσει κίνητρα για περιορισμό των καταναλώσεων, να υλοποιήσει επιτέλους ένα πρόγραμμα επιφανειακών ταμιεύσεων* αξιόλογου όγκου περιφερειακά του κάμπου (Εννιπέας, Πύλη, Μουζάκι, Νεοχωριτη, Ελασσόνα κ.α.), να ολοκληρώσει τον ταμιευτήρα Συκίας (που θα παράγει και ηλεκτρική ενέργεια) επί του Αχελώου* και τη σήραγγα μεταφοράς. Γενικά να

ακολουθήσει όσα μέτρα και δράσεις περιγράφονται στα Σχέδια Διαχείρισης* που η ίδια πρόσφατα (2014) ενέκρινε !

Αλλά το μεγαλύτερο βάρος πέφτει στους ίδιους τους αγρότες αφού έτσι κι αλλιώς ο δικός τους τόπος καταστρέφεται, ο δικός τους κόπος πάει χαμένος.

Να απαιτήσουν όλα τα παραπάνω ! Κανένας πολιτικός η πολιτικάντης δεν θα τους λύσει τα προβλήματα, αν δεν πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους !

*Σχετικές πληροφορίες για όλα αυτά και πολλά άλλα στον ιστότοπο : www.ypethe.gr

Σχόλιο

Το αρδευτικό πρόβλημα στα χέρια των αγροτών

Μεγάλη είναι η συζήτηση για τα νερά στον θεσσαλικό κάμπο εδώ και πολλά χρόνια. Μετά από εμπειρία και συζητήσεις πολλών δεκαετιών, ένα είναι βέβαιο: ότι δεν

έχουμε συνειδητοποιήσει σε βάθος τον κίνδυνο που απειλεί τους υπόγειους υδροφορείς, οι οποίοι μας τροφοδοτούν. Το 70% των εκτάσεων αρδεύεται από 30.000 και πλέον γεωτρήσεις. Εύστοχα ένας πανεπιστημιακός παρομοίασε

τα υπόγεια νερά σαν μία τράπεζα, όπου γίνονται ελάχιστες καταθέσεις (επίκαιρη παρομοίωση), ενώ οι πελάτες της κάνουν όλο και περισσότερες αναλήψεις! Άραγε, μία τέτοια πρακτική έχει μέλλον; Προφανώς όχι. Συνεπώς, ας σκεφτούμε όλοι πιο σοβαρά. Η πολιτεία θα πρέπει να θεσπίσει κίνητρα για περιορισμό των καταναλώσεων, να υλοποιήσει επιτέλους ένα πρόγραμμα επιφανειακών ταμιεύσεων αξιόλογου όγκου περιφερειακά του κάμπου (Ενιπέας, Πύλη, Μουζάκι, Νεοχωρίτη, Ελασσόνα κ.ά.), να ολοκληρώσει τον ταμιευτήρα Συκίας (που θα παράγει και ηλεκτρική ενέργεια) επί του Αχελώου και τη σήραγγα μεταφοράς. Γενικά, να ακολουθήσει όσα μέτρα και δράσεις περιγράφονται στα Σχέδια Διαχείρισης, που η ίδια πρόσφατα (2014) ενέκρινε. Όμως, το μεγαλύτερο βάρος πέφτει στους ίδιους τους αγρότες, αφού έτσι και αλλιώς ο δικός τους τόπος καταστρέφεται και ο δικός τους κόπος πάει χαμένος. Να απαιτήσουν, λοιπόν, όλα τα παραπάνω!

**Κώστας Γκούμας, γεωπόνος*